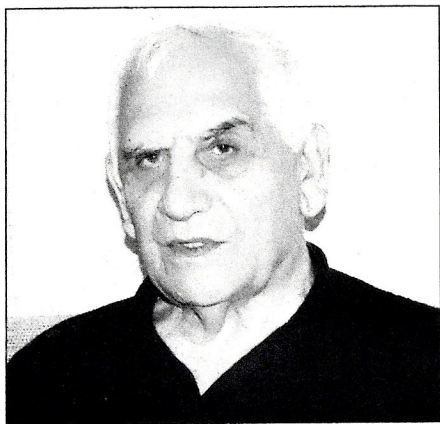

Azad Azərbaycan

24 noyabr 2022-ci il №15 (3726)

S O N S Ə H İ F Ə

8

Nəriman Həsənzadə
Xalq şairi

CƏNUB HƏSRƏTLİ ŞEİRLƏR

Ayrılmadıq, ayırdılar,
Ayırdılar, buyurdular.
Olduq bir can, iki bədən,
ay bir millət, iki vətən...

TİKANLI MƏFTİLLƏR

"Təbriz günləri" silsiləsindən

Sərhəddə haray salır
Ürək vətəndən ötrü.
Məndən qabaq çəkilib
Bu sərhəd - məndən ötrü.

Tikan göyərüb, Allah,
məftillərdə - kəşfə bax!
Harda düzəlib gəlir,
Hansı el, hansı mərkəz?!
Kürəmizin belinə
dolasalar, tükənməz.

Gözə batır tikanlar,
Gəl, ey Babək, hardasan?!
Can, məftilli vətənim,
tikanlı vətənim, can!!!

Torpaqları ayırmaq,
Sərhəd çəkmək adəti! -
Mədəni millətlərin
Budur qul təbiəti!

1991-ci il

TƏBRİZ

Hardasan, ustad Şəhriyar:
Təbrizə gəlib Bəxtiyar, -
Özün pişvaza çıx, baba,
nəzir-niyaza çıx, baba,

tökülsünəllər-obalar,
neçə min insan Təbrizə.
Bakıdı mehman Təbrizə.

Yatıb oyana bilmirəm,
baxım hayana, bilmirəm.
Keçdim Arazdan, ay baba,
Qaçdım Arazdan, ay baba!
Hələ inana bilmirəm,
mənəmmi qonaq Təbrizə,
qurban, ay Allah, Təbrizə.

Nə danışım, nə söyləyim,
qan çəkir məni, neyləyim.
Qurtar bu həsrətdən məni,
ayırma millətdən məni.
Torpağı öpüm, iyləyim,
qoy gedim-gəlim Təbrizə,
mənəm gözəlim Təbrizə.

Nə gözəlsən, Təbriz qızı,
gördüm qara çadranızı.
buludda aysan, ey nigər!
Yel əssə, bulud dağılar,
həyat günəşə tamarzı,
dəymə beşiyim Təbrizə,
evim-eşiyim Təbrizə.

Ayrılmadıq, ayırdılar,
ayırdılar, buyurdular.
Olduq bir can, iki bədən,
ay bir millət, iki vətən.
bizi sözlə doyurdular.
Salam, Gəncədən Təbrizə,
vətəndən vətən Təbrizə.

Təbriz, may 1991-ci il

ŞƏHRİYAR

*Gənc qələm dostum Piruz Dilən-
çi oğlunun adını Şəhriyar qoy-
muşdur.*

Müəllif

Salam Şəhriyara, ustada salam!
Şəhriyar dediyim bir ada salam!
Sirli-sehriyyədi ulu təbiət,
deyirlər,
qeyb olub uçdu Şəhriyar.
Könüldən-könülə keçib nəhayət,
o taydan bu taya köçdü Şəhriyar.
Ruh idi, bədənə köçdü Şəhriyar.
Vətəndən Vətənə köçdü Şəhriyar.

Ana sevincin var, ey ata könüm!
Arazmı qovuşdu axıb dənizə?
Burda Şəhriyarı beşikdə gördüm,
orda məqbərəsi sığmır Təbrizə.

Nə qədər doğmadı bu səs, o nəfəs,
o taylı, bu taylı bir diyar ilə.
Millət Şəhriyarsız yaşaya bilməz,
şeyrim təzələndi Şəhriyar ilə.

4 sentyabr, 1991-ci il

KEÇDİM ARAZI

Keçdim Culfadakı dəmir körpüdən,
orda fars dayanıb, burda rus durur.
Qarşıda -
ikiyə bölünmüş vətən,
ortada -
bir Araz, bir namus durur.

Öpdü saçlarım Təbriz küləyi,
zabit narazıydı, susurdu üzde.
Sərhəddə - yerişən sərhəd dirəyi! -
tikanlı məftillər çatmırdı üstə.

Qoy, Mayakovski sahilə gəlsin,
sübuta yetirsən dediyi sözü.
Sovet pasportuyla o, fəxr eləsin, -
məndə nə həvəs var, daha nə dözüüm.

Yad demə, necə də doğmadı bu yer,
bir tüstü qalxırdı ocaq yerindən.
Dağlar bir-birinə söykənib, şair,
insanlar ayrılıb biri-birindən.

Bəxtiyar yanımda fikirli, məhzun,
yenə əsəbiydi, yenə narazı.
Şəhriyarın yeri behiştlik olsun, -
onun da adı ilə keçdik Arazı.

Bu tərəf "Şurəvi", o tərəf "İran",
bizim baxtımıza qəm yazdı fələk.
Yol keçdim - "Gülüstan" traktatından,
şairin "Gülüstan" əsərinədək!

1991-ci il